

Nemčurji se spravili celo na ubogo živino.

Mnogo zborovalcev se je pripeljalo z vozovi. Vozovi in živina, ker ni bilo dovolj hlevov na razpolago, so stali na prostem. Pri vozovih in konjih so stali hlapci, Rusi-vjetniki in nekateri vojaki. Ker so bili vozovi okinčani z zastavami in sicer s slovenskimi trobojnicami in rdeče-žoltimi cesarskimi, so začeli nemčurji iste trgati z vozov, topli so s palicami po konjih in tako spravili iz ravnotežja celo ruske vojne ujetnike-hlapce. In tedaj so se tudi Rusi dvignili in začeli ustavljati se nemčurjem, da se jih obranijo in tako varujejo last svojih gospodarjev. Nemčurji so neusmiljeno topli konje in razbijali kakor obsedeni.

Na kolodvoru v Dravogradu.

Na železniški postaji v Spodnjem Dravogradu se je dopustilo, da so smele nemčurske barabe brez voznih listkov na prostor pred kolodvorom. Namen je bil: Napasti Slovence in jih pretepati. Posebno junaka se je skazal uradnik Domeingo (Domanjko), znan izza Pekla pri Poljčanah. Nemčurji so bili tako korajžni, da so napadali posamezne Slovence in jih preteпали, nekatere celo do krvi.

Slovensko ljudstvo vas je spoznalo.

Očičen slovenski kmet I. C. iz Straž je izjavil: „Sedaj vidimo, kako hočejo nas Slovence zatirati. Z noži, palicami, koli, kamenjem in z drugim germanskim orožjem pridejo nad nas, ko se hočemo mirno razgovoriti z našimi poslanci o naših težavah in o zahtevani svobodi. Pobili bi nas najraje. Tedaj pa smo jim dobri, ko jim pridelujemo kruh in jim dajemo druga živila. Spoznali smo jih.“ Nad nastopom nemčurjev so bili ogorčeni celo taki, ki se sicer ne zmenijo mnogo za politiko.

Nihče vas ni klical!

Nemci in nemčurji! Tepeni ste bili. Sami ste si tega krivi. Kdo vas je pa klical na zborovanje v St. Janžu? Bi bili raje doma ostali. Kakor slovenski kmet ne hodi na Vaša zborovanja, tako tudi Vas ni treba na shodih slovenskega kmeškega ljudstva. Dobili ste, nemški in nemškutarski razgrajaci, po svoji koži poduk, ki ga ne boste kmalu pozabili. Nas Slovence pa taki prizori utrjujejo v zahtevi: Proč od nemških zaigrancev! Živela svobodna Jugoslavija!

O dogodkih v St. Janžu se nam še poroča:

Na ruske vjetnike se izgovarjajo sedaj Nemci radi poraza v St. Janžu. Resnica pa je, da na zborovališču in njega neposredni bližini ni bilo nobenega Rusa. Vozovi so stali po dvoriščih precej daleč in preko ceste. Ako je kak Rus ali drugi varuh voz in konj obranil last Slovence pred zbesnelimi Nemci, je storil le svojo dolžnost. Pisanje o tem, da je dr. Korošec poslal „rezervo“ — Ruse — nad Nemce, je tako prismojeno, da se mora vsakdo smejati.

Nemci priznavajo, da so bili tepeni. Zdaj mora nastopiti laž, da se operejo. Pišejo, da je neki duhovnik raz okno dal povele za juriš na Nemce. To je laž. Vsaj niti tam okna ni. Res pa je, da je bil nemški napad organiziran: cel teden so se vršile že priprave pod vodstvom o. kr. uradnikov: vodil jih je železniški uradnik Domaingo iz Spodnjega Dravograda. Poklicali so pomoč iz Velenja (od ondot so prišli o. kr. uradniki premogovnika!), Soštanj, iz Slovenjgradca in vseh podravskega gnezdi: Domaingo in njegov kolega Kramer sta brzojavno (ali so bili uradni?) vabila „bojevnike.“ Najhujši razgrajaci so bili: železniški mojster Remelli (Sp. Dravograd) — Tirolec, ki je pripeljal železniške delavce Tirolce, o. kr. poštarji Flor (Meža), ki je že dva dni prej govoril javno: „Es kommt zu einer Kellerei“ (Prišlo bo do pretepanja), Kölbl (Muta), Trummer (Slovenjgradec), železniški uradniki Perne, Reinprecht, Medvet, Kopitsch, Bernhart, nadučitelj Oberlercher iz Labuda, župan Voglar in sluga Skalec iz Dravograda, nadučitelj Priwansig, nadporočnik Werner Hofmann iz Dravograda (oficir na dopustu!), vladni komisar (!) Pugelnig iz Libelič, trgovca Lorber in Fric Domaingo iz Dravograda, gozdar Kaleber od neke ogrske tvrde, detektiv Otmar Goll iz Dravograda in uradni nakupovalci Lobe, Suler in Kramer iz Slovenjgradca — torej sami javni uradniki in nekaj vojaških oproščencev. To je bilo tisto „ljudstvo“, ki se upira Jugoslaviji. Sami privandanci, ki jih je sistem zasidil na našo zemljo, in zraven nekaj odpadnikov, ki so se prodali za zaslužek, to so pionirji grofa Czernina.

Osveta razgrajacev. Tepeni državni in železniški uradniki so se po šentjanskem porazu zbrali na dravogradske kolodvoru. Nastavili so na casti fanta, ki je zapiskal, če je videl prihajati Slovence. Tedaj so se vile pijane trume iz gostiln na napad. Slovence Vavkna iz Smartna, ki je spremljval svojega brata-vojaka na kolodvor, je pokazal nadpoštar Trummer, češ, da ga treba nabiti, dasiravno ni bil na zborovanju. Uradni nakupovalec živine Lobe v družbi cele tolpe je s palico udaril Vavkna po glavi, da se je vtila kri in je padel oa vozu na tla. Istočasno so napadli drugega Slovence iz Turiske vasi, a slovenski vojaki so ga rešili z bajoneti. Kasneje so pa Nemci napadli v čakalnici nadučitelja Franca Dobržeke, ga na tleh mikastili, tako da je težko poškodovan. Neki oficir mu je rešil življenje, ker se je zavzel zanj, da je škandal, če jih gre 50 na enega. Do

3. ure ponoči je pred očmi orožnikov bila anarhija na dravogradske kolodvoru. Pijana druhal je povsed po uradnih prostorih iskala, če je skrit kakšen Slovenec.

Na slovenjgradskem kolodvoru je v nedeljo zvečer brez vsakega povoda napadel aradni nakupovec Lobe žagarja Slivnikarja iz Smartna. Z remelnom ga je udaril po glavi, da se je takoj vtila kri. Ogorčeni Slovence so skočili na Lobeja, ki je pri tem izgubil nekaj zob v gorenji čeljusti in divje stekel proti mestu. S tem človekom bo treba obračunati, kajti nezasišano je, da ima tak razgrajac hradnega posla z našim ljudstvom.

Težko ranjeni mladenič Merzu iz Smartna je stal med shodom pri vozu precej daleč od zborovališča. Tedaj so nanj skočili nemčurji z noži in mu je bila z rjavim nožem prebodena desnica. Da niso rane takoj dobro izprali, bi bila lahko nesreča še večja. Drugi dan smo poizvedeli, da ni nastopilo nobene zastrupitve. Ranjeni vrli mladenič se je v družbi dr. Korošca in vrlih Smartincev peljal po okrašenem vozu domov v Smartno.

Po shodu v Smartnem. Načelniku Jugoslovanskega kluba dr. Korošcu in poslancu Verstovšku so v nedeljo zvečer vrli Smartinci priredili podoknico. Pevski zbor je zapel prav dovršeno „Boji zdrava domovina!“ in naše himne. Več govornikov je v vznesenih besedah izjavilo, da je naše ljudstvo pripravljeno žrtvovati vse in tudi kri za jugoslovansko domovino, nakar sta oba gospoda poslance zagotavljala, da s takim ljudstvom bo zmaga naše ideje gotova. Manifestacije se je udeležila vsa vas. Bila je čisto nepriljubljena, a pritekla je iz toplega srca. Dogodki v St. Janžu bodo imeli za Nemce neprijetne posledice. Zlasti Slovenjgradec naj se zanje zahvali pri Trummerju, Lobeju, Sulerju in Kramerju.

Jugoslovanska himna.

Bratje! V Triglavu ogoji goré,
žarki kresovi, krvavi plameni,
kakor silni meči ognjeni,
ki jih sami arhangliji vihte.

Bratje! Naša pomlad gre iz tal,
bistra, ko burja, močna, ko val.
V naša domovja se je zagnala,
temo razklala, solnce skovala,
solnce: Kralja Matjaža dan!

Bratje! na plan!
Klče nas stare pravde dan!
Drava nas zove, Adrija rjove,
vrancem bliskajo nove podkove!
Bratje v sedlo, vajeti v dlan
in — Makabejci naprej!

Krajnc.

Francosko bojišče.

Dočim so se dosedaj odigravali najbolj krvavi boji na južnem bregu reke Somme na črti Amiens — Montidier — Noyon, je sedaj težišče bojev na južnem bregu reke Oise, nekako na črti Noyon — Compiègne. Nemške čete se nahajajo 13 kilometrov vzhodno od mesta Amiens, ki je izpraznjeno in napol porušeno. Mesto Noyon s krasno škofsko cerkvijo je ena sama razvalina. V tritedenski ofenzivi se je Nemcem z ogromnimi žrtvami posrečilo zavzeti 80 štirjaskih kilometrov ozemlja, ni se jim pa posrečilo predreti anglesko francoske fronte. Francoska poročila celo pravijo, da je prodiranje Nemcev ustavljeno. Nemški topovi še vedno na daljavo 120 kilometrov obstreljujejo Pariz.

Na drugih bojiščih.

Na italijanskem bojišču artilerijski in zračni boji na posameznih odsekih. Položaj se ni nič spremenil. — Nemci prodirajo v južni Rusiji vedno dalje proti vzhodu. Zavzeli so te dni veliko rusko mesto Jekaterinoslav, ki šteje 100.000 prebivalcev. Od tam silijo kljub odporu ruskih čet proti Kavkazu. Turki pa so že prekoračili na več mestih staro rusko-turško mejo in so zasedli več ruskih mest na Kavkazu. Namen nemško-turškega prodiranja je očividno. Nemci bi radi dobili prosto pot po suhem v Perzijo ter tako prišli na pomoč turški armadi v Mezopotamiji, ki jo Angleži tirajo vedno dalje proti severu. — V Palestini so se Turki na svojem umiku nekoliko ustavili in so baje potisnili Angleže z levega na desni breg Jordana.

Japonci in Angleži v Vladivostoku.

Japonci in Angleži so se izkrcali v ruskem pristanišču ob Vzhodnem morju, v Vladivostoku.

Do sedaj je baje izkrcanih že 12.000 mož, ki bodo prodirali v Sibirijo, da jo zasedejo. — Istočasno, ko so Japonci zasedli Vladivostok, pa so Nemci vdrlili na Finsko in prodirajo v meri proti trdnjavi Helsingfors. Ni izključeno, da bodo trčili kmalu Nemci in Japonci skupaj.

Razne politične vesti.

Jugoslovani Cehom. Med tem ko se grof Czernin skupno z avstrijskimi Nemci, Prusi in Madžari bori proti avstrijskim Slovanom, pa postaja vez med Cehi in Jugoslavi vedno bolj trdna. Načelnik jugoslovanskega kluba je Českemu Svazu — zvezi čeških poslancev v drž. zboru — poslal ta brzojav: „Naj pride, karkoli hoče, mi ne bomo izdali interesov Nemčije“, je rekel grof Czernin načelniki konferenci dunajskega mesta sveta. Da bi narodi ne premišljevali o teh besedah, je moral povzročiti med njimi razpor. In kaj bi naj nemškočeskemu grofu bilo bližje, kakor da nahujska nemški in madžarski narod k izbruhu sovražstva proti Cehom. To se mu je posrečilo. Česky Svaz naj sprejme zagotovilo, da bodo Jugoslavi v žalosti in veselju zvesto vztrajali ob strani češkega naroda v boju za njega čast in obstoj. Trdno sklenjeni bomo našo skupno pravično stvar dovedli do zmage.“

Cehi proti Czerninu. Med Cehi je brez razlike strank zavrelo proti govoru zunanjega ministra grofa Czernina pred dunajskimi mestnimi očeti. Ker je minister obdolžil Ceha veleizdaje, ne da bi za to imel tehtnih dokazov, je češki narod po svojih zagotovilih odločno ugovarjal, da si drzne vodja naše zunanje politike tako žaliti narod in njegove voditelje. Pri ministrskem predsedniku so ugovarjali češki poslanci in člani gospodke zbornice. Ljudstvo na shodih, javni zastopi in drugi zbori pa pri svojih sejah z vso odločnostjo ugovarjajo proti grofu Czerninu in zahtevajo, da mora Czernin preklicati vse žalitve. A tudi pošteti Nemci in posebno pa še socialni demokratje niso zadovoljni s Czerninom. Grof Czernin ima v svojem srcu samo Nemce in Madžare ter — Pruse in tiste, ki hočejo nadaljevati vojsko tako daleč, kakor bo in še drugi.

Klemanso odgovarja grofu Czerninu. V zadnji številki smo nakratko priobčili govor našega zunanjega ministra grofa Czernina odposlanstvu dunajskega občinskega sveta, v katerem je med drugim tudi rekel: „Francoski ministrski predsednik Klemanso je nekaj časa pred sedanjo ofenzivo na zapadu pri meni vprašal, ali sem pripravljen za mirovna pogajanja in na kateri podlagi.“ O tem je sedaj izdalo francosko ministrsko predsedstvo tole izjavo: Ko je prevzel Klemanso vlado, so se v Svici na željo Avstrije že uvedli razgovori med grofom Reverterom, osebnim prijateljem cesarja, in maršalom francoskega generalnega štaba Armandom in ki ga je takratni minister za to določil. Klemanso je bil mnenja, da ne more prevzeti odgovornosti za to, ako bi prekinil te razgovore, ki sicer doslej niso rodili nobenega sadu. Na prošnjo grofa Revertera se je torej podal major Armand zopet v Svico. Od Klemanso je pa prejel navodilo: Poslušati in nič reči. Ko se je grof Revertera končno prepričal, da je njegov poskus, nastaviti vado za Nemčijo, bil brezuspešen, je izročil majorju lastnoročno pisano noto, koje prvi stavek se glasi: Meseca avgusta 1917 so se začeli razgovori z namenom, da bi od francoske vlade glede na bodoči mir dobili predloge, ki bi bili naslovljeni na Avstrijo, pa bi bili taki, da bi jih Avstrija lahko podpirala pri nemški vladi.“ S temi besedami je grof Revertera priznal, da je hotel dobiti od francoske vlade predloge, ki bi bili naslovljeni na Avstrijo, namenjeni pa za nemško vlado. Tako je torej ta zadeva pojasnjena z izvirno listino in to zadevo si upa grof Czernin označiti z besedami: „Klemanso je nekaj časa pred ofenzivo na zapadu pri meni vprašal, ali sem pripravljen za pogajanja in na kateri podlagi.“ S temi besedami grof Czernin torej ni samo govoril neresnice, marveč to, kar na Francoskem imenujemo laž. Umljivo je torej, da Klemanso ni mogel zadržati svojega ogorčenja, ko je videl, da grof Czernin tako drzno zamenjava vloge in predstavlja francosko vlado, kakor da je prosjačica za mir, in sicer ravno takrat, ko smo se pripravljali, da zadamo osrednjim velesilam zadnji poraz. Kakor poročajo listi, je vsled tega stališča grofa Czernina zelo omajano. Czernin ne bo več dolgo ministroval. Tak človek ni sposoben, da bi vodil mirovna pogajanja s sovražnimi državami. Čim prej gre, tem bolje je.

Wilson govori: Sila do skrajnosti. Dne 6. t. m. je preteklo leto, kar so Združene države Severne Amerike stopile v svetovno vojsko. Ob tem slavlju je imel predsednik Združenih držav, Wilson, v mestu Baltimore govor, v katerem je izjavil med drugim sledeče: Vzroki te največje svetovne vojne so sedaj bolj jasni, kakor kdaj poprej. Združene države Severne Amerike so si sedaj na jasnem, da je njih usoda odvisna od izida te svetovne vojne. Prav dobro vedo, kar so Nemci napravili v Rusiji, na Finskem, v Ukrajini in v Rumuniji, in Amerika je prepričana, da bi Nemci ravno tako postopali na zahodu, kakor so postopali na vzhodu, če bi zmogli biti zmagovalci. Nemčija ima brezdvomno v me-

...armiji svoji volji vse slovanske narode, vse prave balkanske narode in vse dežele, nad katerimi je gospodovala Turčija in si ustvariti svetovno državo nasilja in trgovskega nadvladja, katero bi pa bilo za Ameriko ravnotako nevarno, kakor je za Evropo. Kaj nam je torej storiti? Slejkogre sem pripravljen govoriti o pravičnem in častnem miru, razpravljati vsak čas o miru, v katerem ne bodo prikrasani ne močni in ne slabi. Ko sem pa svoj čas predlagal tak mir, je prišel odgovor od nemških poveljnikov v Rusiji in jaz ne morem krivo razumeti pomena tega odgovora. Amerika sprejme to izzivanje Nemčije, katera je se enkrat izjavila, da naj sila sama odloči, ali bi naj vladala pravični mir ali mir, ki ga hoče Nemčija. Na izzivanje Nemčije ima Amerika samo en odgovor in ta je: Sila do skrajnosti! Sila brez mere in meje, sila, ki bo svetovne postavbe spet spravila v pravi red in bo izključeno vsako samolastno gospodstvo.

Tedenske novice.

Cesar tolaži bedno ljudstvo v Primorju. Cesar se je te dni mudil v Istri in se je na lastne oči prepiral o veliki bedi, ki vlada med ljudstvom v južnih pokrajinah vsled krivde nemškega uradništva in osrednje vlade, katera skrbi predvsem, da je nemški del države dobro preskrbljen z živilji, za Slovane pa se ne zmeni mnogo. Cesar ni sprejemal samo visoko gospodo in uradništvo temveč je naravnost zahteval, da hoče govoriti z ljudstvom samim.

Sv. birma v braslovski dekaniji. Sv. birma se bo delila letos v Braslovčah dne 14. julija, na Vranskem dne 15. julija, v St. Juriju pod Taborom dne 16. julija, v St. Pavlu dne 17. julija.

Cesar odlikoval odličnega slovenskega duhovnika. Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. se nam piše: Gledljiva patriotična slavnost se je vršila na veliko nočni pondeljek v naši župniji. G. okrajni glavar je izročil tukajšnjemu velečastitemu in občasnoščitovanemu gospodu župniku in duhovnemu svetovalcu Jožetu Sinko visoko cesarsko odlikovanje: zlati zaslužni križec s krono. Ker je bilo vreme prav ugodno, se je vršila dekoracija na prostem pred cerkvijo. Za to odločen prostor je kinčala v ospredju z vencem okrašena podoba presvitlega cesarja Karla. Udeležili so se te slovesnosti učitelji s šolsko mladino, Mar. družba, veteranci in velika množica faranov. Po primernem nagovoru g. okrajnega glavarja so častitali odlikovanou šolarji in drugi. Bog dal, da bi se izpolnile želje, izražene pri tej priliki!

Duhovniške vesti. Zupnijo Sv. Barbare pri Vurbergu je dobil č. g. Jožef Potočnik, kaplan v Šostanju. — Za soprovizorja župnije sv. Mavricija v Jurkloštru je imenovan č. g. Franc Gartner, župnik pri Sv. Marjeti na Planini.

Letošnji novomašniki lavantinske škoije. Gg. bogoslovci iz 4. letnika: Gašparič Janez Ev., Sv. Lenart pri Veliki Nedelji; Pretnar Jožef, Gorje pri Bledu (Kranjsko); Sunčič Alojz, Sv. Križ pri Ljutomeru. Iz 3. letnika: Greif Ivan od Kr., Sv. Marjeta na Dravskem polju; Mikolič Jurij, imejtelj srebrne brabrostne kolajne in Karlovega četnega križa, Zetale; Pavlič Alojz, Loka pri Zidanem Mostu; Skuhalec Vekoslav, Velika Nedelja; Tomažič Anton, Ljutomer.

Poroča. Poročil se je g. dr. Matko Dolenc, profesor na c. kr. moškem učiteljskem v Mariboru, z gđd. Marijo Logar iz Ajdovščine. Naše iskrene čestitke in obilo sreče!

Odlikovan slovenski častnik. Ze tretjič je bil odlikovan nadporočnik g. Josip Malenšek, in sicer tokrat z vojnim zaslužnim križcem z meči, tretjega razreda. Vrlemu slovenskemu junaku iskreno čestitamo!

† **Šolski vodja Alojzij Arnetič.** Iz Slovenjgradca se nam poroča, da je dne 30. marca ob 1. uronoči v Gospodu zaspal v 62 letu svoje starosti šolski vodja, častni občan pameški in posestnik Alojzij Arnetič. Pokojnik je bil vzor-moža, katerega je moral vsak spoštovati, kdor ga je poznal. Svetila mu večna luč!

Za Jugoslavijo so se še zadnji čas izjavili: Občinski odbori občine Jarenina pri Mariboru in Hošnica pri Slov. Bistrici, narodno ženstvo v Dolu in Hrastniku 890, Ponikva ob južni žel. 1450, Spod. Volčina 58, Rogoznica in Dolgenjive 160, dekleta v Zavrču 95, Maribor mesto (nadaljni izkaz) 665, Grakco (1. izkaz) 1230, Hranilnica in posojilnica v Vuzenici. Na Koroškem: Občinski odbori: Jezersko, Blško in St. Danijel pri Prevaljah: po župnijah: St. Jakob v Rožu 1001, Sveče 347, Seč 448, Blato 280, Cirkovče in Nončavas 74, Vogrče 215, Črna 1230, St. Danijel 388, Ledenice 248, Rožek 61, Podkurnos p. Celoven 61, St. Lenart pri 7 studencih 285, S. Janž v Rožu 310, krajni šolski svet Vogrče.

Beneški Slovenci za jugoslovansko deklaracijo. Jugoslovanski klub je prejel 50.000 podpisov beneških Slovencev, kateri želijo biti združeni z avstrijskimi Jugoslavnimi.

Grški Slovenci, kje ste? Iz Gradca poročajo, da je le boja nekakih 200 oseb podpisalo jugoslov. deklaracijo. To je pač tako malenkostna številka, da moramo na vsak način vprašati: Kaj delajo pravzaprav grški Slovenci? Spijo spanje pravičnega? Ali se se že popolnoma odtujili, ali se pa morajo cele se sramujejo priznati, da so Slovenci? Skrajni čas bi že bil, da se čuje o malo večjem gibanju in zanimanju za Jugoslavijo. — Vse na plan za našo sveto stvar!

Da jih ni sram! Nemski listi priznavajo, da so bili Nemci v St. Janžu pri Sp. Dravogradu tepeni. Toda brez laži seveda tudi to pot ni slo. Tako lažejo, da so bile na shodu večinoma ženske in nedorasli dečki ter mnogo pijanih ljudi. No, pijane smo videli na shodu le nemškutarske barabe. Toda če je res, da so bile na shodu le ženske in nedorasli dečki, kako to, da so se pustili Nemci od njih natepsti? Taki junaki! Pa jih ni sram!

Francelj Girstmayr, ki je tudi odnesel neprijetne spomine iz shoda v St. Janžu, se je vozil v torek, dne 9. aprila, v Gradec h Claryju. Ali mu je sel pravit, kako je tekel iz St. Janža v Dravograd, ali je sel iskat v Gradec, česar ni izgubil, to nas malo briga. Francelj in Clary ne bosta delala naše politike.

Zgodovinsko društvo ima izredni občni zbor dne 21. aprila ob 4. uri popoldne v mariborskem Narodnem domu (v starih čitalniških prostorih). Na dnevnem redu je sprememba društvenih pravil. Z občnim zborom je združeno javno predavanje g. dr. Medveda o slovestnem in socialnem delovanju dr. J. E. Kreka. K obilni udeležbi vabi odbor.

Nasprotniki Tiskovnega doma. Jeza lomi nasprotniki Tiskovnega doma, ker se slovensko ljudstvo toliko živahno zanima zanj. Da bi veliko navdušenje za prostovoljne prispevke vsaj nekoliko zadrževali, govoričijo, da se Tiskovni dom ne bo mogel postaviti, češ, da tega mesto ne bo pripustilo. Da je taka govorica prismojena, pač menda vsak pameten človek spozna.

Tiskovnemu domu v Mariboru poklonijo gg. kaplani dekanata Smarje kot pozdrav g. kanoniku Bohanc 135 K in sicer: A. Spal, St. Jurij ob južni žel., 40 K; M. Čepin, St. Jurij ob južni žel., 20 K; L. Amon, Slivnica pri Celju, 5 K; A. Beranič, Smarje 50 K; F. Molan, Smarje, 20 K.

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p.t.: Žuraj Jože, Maribor, 4 K; Neimenovan, Sv. Trojica v Slov. gor., 8; Brišnik Mihael, Vransko, 7; Ozimič Marjeta, Gornja Bistrica, 6; Neimenovan, Slivnica pri Mariboru, 4; Rodbina Adelstein, Studenice, 4; Hojnik Vincenc, Prihova, 4; Zmuderl Jakob, Sv. Benedikt v Slov. gor., 10; V Lahoncih pri Ormožu so darovali: Meško Julia, Canjko Julia po 2 K; Zmavo Verona, Erhatic Liza, Klobasek Ana, Kosi Marija, Gašperič Marija, vsaka po 1 K; Pri Sv. Benediktu v Slov. gor.: Donik Marija, Sipek Matilda, Zmuderl Franc, vsak po 2 K; Pri 26. strelskem polku nabral o Hanžel: Vlod Franc 2, neimenovan narednik 4, neimenovan desetnik 2, Senica Rajmund 3, koroški Slovenec 3, četovodja Kuder Peter 2, narednik Potočnik Jožef 5, četovodja Pöschl Franc 5; Terjašek J. in Marjine družbenice v Vojniku po 4 K; Sorsak J., Spodnja Poljskava, 5; Verbič Jakob, Dramlje, 12 K; Neimenovan v Maharski vasi 20; Mlakar Josip, vojak, 5; Kranjc Martin, župnik, Sladkagora, 50 K; Amon Leopold, kaplan, Slivnica pri Celju, 5; Zorko Ignac, Luščka vas, 10; Fras Treza, Jarenina, 5; Neimenovan, Celje, 100 K; Skale Ana, Ponikva, 10; Marjine družbenice v Ljubnem 108 K; Kump Alojz, Zenik, 170 K; Pri Jurakovi zapuščini v Sreberniku 23 K; Neimenovana, Maribor, 10; Horvat Jožef, Osuševci, 40; Kopic I., nadučitelj, Sv. Lenart v Slov. gor., 108 K; Po 2 K: Ozvatič Karel, poddesetnik; Krivec Anton, Rakva in Ana v Zibiki; Tekane M., Sv. Lovrenc; Urkovec Alojz, Podgradje; Waldhauser Marija, Rošnja; Kokol F., Rošnja; Neimenovan v Bresternici; Slanič Marija, Velika Zimica; Meglič Janez, Sv. Marko; Zabukošek Jurij, Luterje; Pivko Karel, Sv. Marko; Gorican Anton, Studenice; Dajman Jozefa, Spodnja Sv. Kungota; Kirbiš Tomaž v Prepoljah; Vela Antonija, Sv. Jurij v Slov. gorici; Serk Janez, Sv. Marjeta ob P.; Budja Marija, Moravci; Kostanjevec Ivana, Ptuj; Farazin Fr., Jarenina; Plošnjak Fr., Stojinci; Trs Fr., Sv. Marjeta pošta Rače; Knez Ana, Ponikva; v Račah: Neimenovan 8 K; Furek Alojzija in Pohare Rza po 5 K; Lešnik Antonija, Zupančič Julijana, Dikavčič Ter., po 2 K; po 1 K: M. Š., tretješolec, Maribor; Meglič M., Pivola; Sinka Jož., Andrič; Filipšek Janez, Salobir Roza, Svetelšek Janez in Cecilija, vsi na Stadkizori; Cerer Gertruda, Sterntal; Frangež Al., Spodnja Poljskava; Ambrož Ivan in Stanjko Alojzij, topničarja; Lešnik Anica in Babič Julika ste nabrali v Rancih in Sestdobi 147 K; darovali so: Lešnik Ivana 10 K, Terezija Hojnik 20, Jozefa Lešnik 10 K, Janez Hojnik 10, Simon Hojnik 12, po 6 K: St. Meglič, Anton Sunko, po 5 K; Jožef Lešnik, Neimenovana, po 4 K; Nežica Rec, Marija Grašič, Kotnik F., po 3 K; Janez Pregl, Helena Domadenik, Friderik Uranjek; po 2 K: Jurij Kumer, Lojzika Pristavnik, Mičika Grašič, Tilka Domadenik, Marija Vrečko, Lojzika Domadenik, Ursula Stern, Neža Bedenik, Ivana Stern, Liza Repnik, Pepca Stefan, Bedenik; po 1 K: Helena Glodež, Julijan Breznik, Marija Čurle, Ivana Dusič, Jozefa Spendl, Franc Meglič, Neimenovana, Marjeta Ačko, Ana Jakl, Marija Grašič, Ma-

nja Puneuh, Terezija Vrečko, Justina Domadenik, Ursula Domadenik, Domadenik, Zupljani Sv. Lavranca v Slov. gor. so poslali že tretjič dar v vrednosti 160 K in sicer so darovali: Sakušak: Obitelj Tikvič 20 K, Fras Franc 10, Sampril Liza 10, Puh Neža 10, Tikvič Marija 10, Zelenko Terezija 10, Vičar Ant. 5, Jesih Marija 5, obitelj Mihelič 5, Zelenko Marija 3, Matjašič Franc 4, Vičar Marija 2, Lubec Martin 1, Zorman Ivana 1, Vučak Franc 1; Bodkovec: Marjin Slodnjak 10, Vnuk Franc 10, Slodnjak Martin ml. 6, Zorko Marija 5, Plohl Marija 5, Majcen Franc 2 K, Senčak: Zemljič Marija 5, Plohl Marija 3, Plohl K. 1, Vrabl Alojz 1, Kosec Janez 1, Muršič Franc, župan, 5, Muršič Franc 1, Muršič Janez 1, Sakušak: Majerič Janez 5, Dragovič: Čeh Franc 1, Bodkovec: Slodnjak Jože 1, Kekec Miha, Sv. Martin, 1 K; Al. Sturm, Maribor, 20; Hrastelj Franc, arhidijakon, Konjice, 1000 K; dr. Karel Verstovšek, Maribor, 100 K; Zagoričnik Vinko, Podvin, 20; Posojilnica Vojnik 100; Anderluh Janez, župan, Roginskagorica, 20 K; Pušnik Anton, kaplan, Novacerkev, 50; Neimenovan Sv. Jurij v Slov. gor. 250 K; Obitelj Mlakar Ant., Sv. Lovrenc na Dravskem polju, 25; Koderman Katarina, Apače, 5; Planjšek Marija, G. Pleterje, 4; Medved Marija, G. Pleterje, 3; V veseli družbi v Svetinjah 50 K; vesela družba v Stročji vesi 35 K; Pušnik Andrej, c. kr. oficijal, v p., Kainbach, 6 K; Feisteiner Rezi v Lipi pri Teharjih nabrala 15.76; Biaguška mladina pri velikonočnem Kresu 20 K; J. Fric, Tlake, 25; Nabralo se je v Klanec pri Vranskem 40 K, v tramski župniji 228 K, na Kobilju 110 K 80 v, pri črnovojniškem pešpolku št. 26 K 22.—; Slov. kat. izobr. društvo v Dolu 500 K; na Frankolovem 220 K; (natančni seznamki darovalcev teh zbirk pridejo o priložnosti). Čebular Marija, Tinsko, 3; Obitelji Raušl in Veško v Hranjigovcih vsaka po 10 K; Lampret Ivan ml., Janžev vrh, 200; Sampril Janez, Spuhlja, 5; Mašat Janez, Ruše, 2; Živko M., Lormanje, 10; Neimenovan, Vinička vas, 2; Lah T., Smarje, 1; Zidanšek Ana, Loče, 80; Habjan Treza, Loče, 80; Vobner Julijana, Loče, 2; Terčman Jul., Sv. Marjeta, 2; Novačan Alojzij, Črešnjevec, 2 K; Kranjc Minka, Zora, Dušan, Mira in neimenovan pri Sv. Barbari pri Mariboru vsak po 2 K; Vrečko Alojzija, Zibika, 4; Zimič Alojzija, Sp. Senarska, 10; Kranjc Martin, Ana in Ivana, vsi Hranjigovci, vsak po 5 K; Greifoner Vekoslav, organist, Leskovec, 3; V Kamnici pri Mariboru: Praprotnik Franciška, Stenač Jozefa, Roj Neža, Gomilnik Mica, Sekirnik Roza, Žunko Jozefa po 1 K; Ribič Tončka in Višner Katra po 2 K; Sket Roza 3 K. Dalje prihodnjič. — Prisrčna hvala! — Dr. Anton Jero v šek, ravnatelj Cirilove tiskarne v Mariboru.

Ali bo letos suša? Star Pohorec nam piše: Letos namerava biti posebno leto. Po vetru lepo vreme, namesto dež; mesto da barometer pada, gre kvišuj v takem slučaju. Ali bo suša? Bo veter samo sušil, nič namakal? Sadno drevje se tudi letos pripravljaj za cvet!

Poletni čas. C. kr. okrajno glavarstvo nam piše: „Z ukazom vsesкупnega ministrstva z dne 25. marca 1918, drž. zak. št. 106, se za dobo od dne 15. aprila do dne 16. sept. 1918 s predložitvijo časa za eno uro slično kakor v poprejšnjem letu uvede poletni čas tudi letos. Ura se bo torej dne 15. aprila zjutraj ob dveh dosežanega časovnega preračunanja pomaknila za eno uro naprej dne 16. sept. zjutraj ob treh proti poletnem času pomaknila za eno uro nazaj. Ker se bo torej dne 16. septembra dvakrat ponavljal čas od dveh do treh zjutraj, dobi, da se ogne zamembam, prva ura od dveh do treh pridevek B in druga ura od dveh do treh pridevek B.“

Gospodarske novice.

Važno gospodarsko zborovanje v Mariboru. Dne 4. aprila se je vršilo v naši tiskarni velevažno gospodarsko posvetovanje, sklicano po Poslovilnici slovensko-štajerskih poslancev. Posvetovanja so se udeležili državni poslanci, lepo število županov, duhovščine in kmetov. Poleg tega so se udeležili tega posvetovanja zastopniki namestnijske, okrajnih glavarstev in raznih zastopov. Namen posvetovanja je bil, dognati predvsem pot, po kateri bi se olajšale rekvizicije, ki postajajo vedno bolj neznosne. Zborovanje je vodil dr. Verstovšek, ki je, odpirivši zborovanje, predvsem povdarjal, da se splošno priznava, da z dosežanim načinom rekviriranja ne gre. Omenja načrt, po katerem naj bi se občinam predpisalo, da spravijo vkup določeno množino žita in ko je ta dopolnjena, more kmet z ostalim pridelkom storiti vse, kar hoče. Toda tega načrta na Dunaju niso sprejeli. Glavar Krauss priznava, da s sedanjim načinom rekvizicije ne gre več. Tudi dosežani način statistike je pomankljiv. Po statistiki bi bila morala dati Štajerska leta 1917 6300 vagonov žita, vkup spravili smo samo 2500 vagonov. Dr. Pirkmaier razvija svoj načrt o novem načinu rekvizicije. Pospeševati treba predvsem pridelovanje. Uvedlo naj bi se poseben sistem glede oprostitve. Oprostilo naj bi se one, ki se zavežejo dobaviti gotovo množino pridelkov. Dalje naj bi se uvedla urejena, dobavitelj delavskih moči. V bodoče bi se naj oziralo v prvi vrsti na one, ki pridelujejo za splošnost. One pridelovalce, ki bodo oddali gotovo množino pridelkov, naj bi se podpiralo z dodeljevanjem gospodarskih potrebščin. Poslanec Rožkar poroča o rekviziciji živine in povdarja, da take ne more